

BUTLLETÍ OFICIAL del PARLAMENT de les ILLES BALEARS

D.L.M.558-1983Fq.Con.núm. 33/28

19 de desembre del 2001

V legislatura

Núm. 123

SUMARI

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

- A) Llei de parcelles estables. 3023
- B) Llei de protecció ambiental de ses Salines d'Eivissa i Formentera. 3025

1.1.4. RESOLUCIONS DERIVADES DE PROPOSICIONS NO DE LLEI

- A) RGE núm. 3473/01, relativa a defensa dels drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre l'Arxiu de la Corona d'Aragó. 3054

1.2. TEXTOS DEBATUTS

1.2.2. RESPOSTES A PREGUNTES FORMULADES EN EL PLE

- A) RGE núm. 4462/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment dels impostos sobre hidrocarburs. 3054
- B) RGE núm. 4949/01, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Ma Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manera de ser de les secretàries d'les alts c`parrecs segons l'equip de govern del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. 3054
- C) RGE núm. 5094/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crisi de l'empresa Majórica. 3054
- D) RGE núm. 5093/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació de línies de ferrocarril. 3054

- E) RGE núm. 5092/01, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Ma Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de futur dels hospitals Joan March i General. 3054
- F) RGE núm. 5095/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicitat confusa realitzada pel Govern de les Illes Balears. 3055
- G) RGE núm. 5096/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita a les zones amb perill d'inundació. 3055
- H) RGE núm. 5097/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita a obres d'emergència als torrents de les Illes Balears. 3055
- I) RGE núm. 5087/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recursos hídrics. 3055
- J) RGE núm. 5088/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carretera Palma-Manacor. 3055
- K) RGE núm. 5090/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Lluïsa Dubon i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminació del material de risc. 3055
- L) RGE núm. 5099/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment del pont del Riuet de Portocristo. 3055

1.3. TEXTOS REBUTJATS

1.3.4. PROPOSICIONS NO DE LLEI

- A) punts 1 i 2 de la Proposició no de llei RGE núm. 3473/01 del Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa dels drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre l'Arxiu de la Corona d'Aragó. 3056

1.4. INFORMACIÓ

- A) Retirada de les preguntes amb sollicitud de resposta oral davant Ple RGE núm. 5089/01 i 5098/01. 3056
- B) Declaració institucional sobre el Sàhara. 3056
- C) Declaració institucional sobre l'aniversari dels Drets Humans. 3056
-

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, s'aprovà la Llei de parelles estables.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

A)

Llei de parelles estables

Exposició de motius

I. La protecció social, econòmica i jurídica de la família es configura, a l'article 39 de la Constitució Espanyola, com un dels principis rectoris que vinculen l'actuació dels poders públics. Aquest article no s'inclina per cap model preferent de família, la qual cosa fa necessària una interpretació àmplia d'aquest concepte, en consonància amb la realitat social, la resta de l'articulat i l'esperit de la Constitució.

L'article 32 de la Constitució, en preveure el dret a contreure matrimoni, també preveu el dret a no contreure'l, cosa que no afecta el dret que tot home i tota dona tenen de constituir, mitjançant una unió efectiva i estable, una comunitat de vida que, amb fills o sense, suposi la creació d'una família.

Tradicionalment, la forma de manifestar aquesta unió estable ha estat el matrimoni, però actualment es presenten altres fórmules familiars, en constant augment i cada cop més acceptades per la societat. El fet que dues persones, amb independència de l'orientació sexual de la seva relació, comparteixin la seva vida en una relació afectiva anàloga a la conjugal, cosa que marca la diferència amb altres tipus de convivència, produeix una sèrie de drets i deures entre els seus components, en relació a tercers i cap a la societat en general, qüestions que també mereixen una protecció per part dels poders públics i que no poden quedar al marge del dret positiu.

La manca de legislació en aquesta matèria ha provocat injustícies en el camp civil, administratiu, fiscal, social i penal, que han provocat situacions de desemparament que no troben resposta suficient en l'aplicació analògica per part dels òrgans jurisdiccional.

Els drets al lliure desenvolupament de la personalitat i a la igualtat davant la llei, pedres angulars del nostre ordenament jurídic, demanen dels poders públics la promoció de les condicions perquè siguin reals i efectius per a tots els ciutadans i els grups en què s'integren.

La Resolució del Parlament Europeu de 8 de febrer de 1994, sobre la igualtat de drets dels homosexuals i de les lesbianes d'Europa, reitera la convicció que tots els ciutadans tenen dret a un tracte idèntic amb independència de la seva orientació sexual, i impel·leix els estats membres a prendre les mesures

necessàries per evitar tractes discriminatoris en àmbits jurídics i administratius per raó de l'orientació sexual.

En aquest sentit, diverses iniciatives legislatives, tant a nivell nacional de algunes comunitats autònomes, com de diversos països europeus, han regulat, amb major o menor amplitud, el règim jurídic de les parelles estables, amb independència de l'orientació sexual d'aquestes.

La regulació dels diferents aspectes afectats pel model de parella elegit s'ha ajustat al marc de competències de les Illes Balears, raó que ha impedit el tractament de qüestions que pertanyen a l'esfera del dret penal, laboral i de seguretat social. Així mateix, s'ha considerat oportú fer-ne una regulació consonant amb la Compilació de Dret Civil de les Illes Balears.

Tot això, sobre la base d'un profund estudi jurídic que ha aprofitat les aportacions i l'experiència de la normativa comparada, com també el resultat de diversos estudis sociològics i de consultes realitzades a entitats representatives, ha conduït al reconeixement de determinats efectes de la relació de parella en l'esfera civil, patrimonial, fiscal i de funció pública que, sense suposar en cap moment una còpia adulterada de la figura tradicional del matrimoni, constitueix la creació d'un règim jurídic específic per a les parelles estables, en el qual s'ha eliminat qualsevol discriminació per raó de l'orientació sexual d'aquestes, i que descansa en un evident consens social.

II. El títol I estableix l'àmbit d'aplicació de la llei i descriu quin és el concepte, a efectes d'aquesta norma, de parella estable, tot respectant l'autonomia de la voluntat de les parts per constituir-se voluntàriament com a tal o de mantenir-se al marge del règim que s'hi preveu.

La relació de drets i deures adquirits en aquesta regulació en formar part d'una unió estable, fins i tot de tipus successori, justifica el concepte de parella estable pel qual aposta aquesta llei, que la diferencia substancialment d'altres models autonòmics actualment vigents.

El contingut de la relació de parella es regula en el títol II de la llei. Un punt important que s'ha de destacar és la potestat reconeguda als membres de la parella de regular vàlidament les relacions personals i patrimonials derivades de la convivència, tot i que s'hi preveu un règim legal supletori. Així mateix, es tracten els efectes de l'extinció de la parella, ja sigui en vida dels membres, ja sigui per causa de mort, i s'incorpora en un article el règim successori d'aplicació.

Les disposicions addicionals preveuen equiparacions de drets i obligacions respecte dels cònjuges, sempre dins del marc de l'esfera de competències autonòmica, mentre que les disposicions finals encomanen al Govern autonòmic la regulació i posada en marxa del Registre de Parelles Estables de les Illes Balears, i remetent a una futura regulació o a una adequació normativa en matèries fiscals i administratives.

Títol I. Disposicions generals.

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

1. Constitueix l'objecte d'aquesta llei la regulació del règim jurídic de les parelles estables a les Illes Balears, i s'entenen com a tals les unions de dues persones que convisin de manera lliure, pública i notòria, en una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal.

2. Perquè els sigui aplicable aquesta llei, els membres de la parella han de complir els requisits i les formalitats que s'hi preveuen, no estarsota cap impediment que afecti algun d'ells o la seva relació, i inscriure's voluntàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears. La inscripció en aquest registre té caràcter constitutiu.

Article 2. Capacitat i requisits personals.

1. Poden constituir parella estable als efectes d'aquesta llei els majors d'edat i els menors emancipats. Això no obstant, no poden constituir parella estable:

- a) Els que estiguin lligats per vincles matrimonials.
- b) Els parents en línia recta per consanguinitat o adopció.
- c) Els col·laterals per consanguinitat o adopció fins al tercer grau.
- d) Els que formin parella estable amb una altra persona inscrita i formalitzada degudament.

2. Per poder acollir-se a aquesta llei, com a mínim un dels dos membres ha de tenir el veïnatge civil a les Illes Balears i s'exigeix la submissió expressa d'ambdós al règim que estableix.

Article 3. Inexistència de parentesc.

La formació d'una parella estable no genera cap relació de parentesc entre cada un dels seus membres i els parents de l'altre.

Títol II. Contingut de la relació de parella.

Article 4. Regulació de la convivència.

1. Els membres de la parella poden regular vàlidament per qualsevol forma admesa en dret, oral o escrita, les relacions personals i patrimonials derivades de la convivència, com també els drets i els deures respectius. També poden regular les compensacions econòmiques per al cas d'extinció de la convivència, amb el límit dels drets mínims que estableix aquesta llei, els quals són irrenunciables fins al moment en què són exigibles.

2. No pot pactar-se la constitució d'una parella estable amb caràcter temporal ni sotmesa a condició. Així mateix, són nuls els acords contraris al dret i els que limitin la igualtat de drets que corresponen a cada membre de la parella.

Article 5. Règim econòmic de la parella.

1. Si no hi ha pacte, cada un dels convivents ha de contribuir al sosteniment de les càrregues familiars en proporció als seus recursos econòmics, i s'entén coma contribució el treball per a la família.

2. Tenen la consideració de despeses per al sosteniment de les càrregues familiars les necessàries per al manteniment de la parella i dels fills, comuns o no, que visquin amb ells, d'acord amb els usos socials i el nivell de vida de la parella, i especialment:

- a) Les originades en concepte d'aliments, en el sentit més ampli.
- b) Les de conservació de l'habitatge o altres béns d'ús de la parella.
- c) Les originades per les atencions de previsions mèdiques i sanitàries.

No es consideren despeses comunes les derivades de la gestió i de la defensa dels béns propis de cada membre, ni les que, en general, corresponen a l'interès exclusiu d'un dels membres de la parella.

3. Cada membre de la parella respon amb els seus béns del compliment de les obligacions que hagi contret. Tot i així, de les causades per l'aixecament de les càrregues familiars, n'és subsidiàriament responsable l'altre membre, sempre que siguin adequades a l'ús social i al nivell econòmic de la parella.

4. Cada membre de la parella conserva el domini, el gaudi i l'administració dels seus béns, com també dels que adquireixi durant la convivència.

Article 6. Dret d'aliments.

Els membres de la parella estable tenen l'obligació de prestar-se aliments, i se'ls ha de reclamar amb prioritat sobre qualsevol altra obligada legalment.

Article 7. Exercici d'accions, drets i deures.

Els membres d'una parella estable s'entenen equiparats a la posició dels cònjuges quant a l'aplicació de les disposicions relacionades amb la tutela, la curatela, la incapacitació, la declaració d'absència i la de prodigalitat.

Article 8. Extinció de la parella estable.

1. Les parelles estables s'extingeixen per les causes següents:

- a) Per mutu acord.
- b) Per voluntat d'un dels membres, notificada de manera feaent a l'altre.
- c) Pel cessament efectiu de la convivència durant un període superior a un any.
- d) Pel matrimoni d'un dels membres.
- e) Per la mort o la declaració de mort d'un dels integrants.

2. Els dos membres de la parella estan obligats, encara que sigui de manera separada, a deixar sense efecte la declaració formal que s'hagin atorgat.

3. L'extinció de la parella estable implica la revocació dels poders que qualsevol dels membres hagués fet a favor de l'altre.

Article 9. Efectes de l'extinció en vida.

1. Quan la convivència cessi, qualsevol dels membres pot reclamar de l'altre el pagament d'una pensió periòdica, sempre que la necessiti per atendre adequadament el seu manteniment i es trobi en un dels casos següents:

- a) Que la convivència hagi disminuït la capacitat del sol·licitant per obtenir ingressos.
- b) Que la cura de fills comuns al seu càrrec impedeixi o dificulti seriosament la realització d'activitats laborals.

2. El convivent perjudicat pot reclamar una compensació econòmica quan la convivència hagi suposat una situació de desigualtat patrimonial entre ambdós membres de la parella que impliqui un enriquiment injust i s'hagi donat un dels supòsits següents:

- a) Que el convivent hagi contribuït econòmicament o amb el seu treball a l'adquisició, la conservació o millora de qualsevol dels béns comuns o privats de l'altre membre de la parella.

b) Que el convivent s'hagi dedicat amb exclusivitat o de manera principal a la realització de treball per a la família.

Article 10. Exercici dels drets.

1. La reclamació dels drets que recull l'article anterior s'ha de fer en el termini d'un any des de l'extinció de la parella.

2. El dret de pensió previst al punt 1.a) de l'article anterior s'extingeix en un termini de tres anys, comptadors des del pagament de la primera pensió, per les causes generals d'extinció del dret d'aliments, i en el supòsit que el receptor contraguí matrimoni, constitueixi parella estable o visqués en relació afectiva anàloga a la conjugal amb una altra persona.

El dret que preveu el punt 1.b) de l'article anterior, s'extingeix quan l'atenció als fills cessi per qualsevol motiu o aquests arribin a la majoria d'edat o s'emancipin, llevat dels supòsits d'incapacitació.

3. La pensió pot ser modificada o extingida en el supòsit que canviïn les circumstàncies que la produïren.

4. El pagament de la compensació que preveu el punt 2 de l'article anterior, s'ha de fer efectiu en un termini màxim de tres anys, amb l'interès legal que s'hagi reconegut. S'ha de pagar en metàl·lic, llevat que hi hagi acord entre les parts o decisió judicial per causa justificada que n'estableixi el pagament en béns.

5. La pensió i la compensació són compatibles, però la reclamació s'ha de fer conjuntament perquè es puguin ponderar adequadament.

Article 11. Guarda i règim de visita dels fills.

1. En el supòsit de ruptura de la convivència en vida d'ambdós membres de la parella, aquests poden acordar el que considerin oportú quant a la guarda i custòdia dels fills comuns, el règim de visites, de comunicació i d'estades. No obstant això, el jutge pot moderar equitativament el que s'acordi, quan ho consideri lesiu per a un dels membres de la parella o per als fills.

2. Si no hi ha pacte, el jutge o la jutgessa ha d'acordar el que consideri procedent respecte dels fills, en benefici seu i amb l'audiència prèvia d'aquests si tenen suficient judici, en tot cas, dels majors de dotze anys.

Article 12. Efectes de l'extinció per mort o declaració de mort.

Quan l'extinció de la parella estable sigui per mort d'un dels convivents, el supervivent té els drets següents:

a) Dret a la propietat de les robes, el mobiliari i els estris que constitueixen l'aixovar de l'habitatge comú, sense que computin en l'haver hereditari. Se n'entenen exclosos els objectes artístics o històrics, els béns de procedència familiar i els de valor extraordinari atès el nivell de vida de la parella.

b) Si el causant era arrendatari de l'habitatge, el convivent té dret a subrogar-se en els termes que estableix la legislació sobre arrendaments urbans.

Article 13. Règim successori.

Tant en els supòsits de successió testada, com en els d'intestada, el convivent que sobrevisqui al membre de la parella premort té els mateixos drets que la Compilació de Dret Civil balear preveu al cònjuge vidu.

Disposició adicional primera.

Els membres d'una parella estable que estiguin sotmesos al règim estatutari dels funcionaris de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears o al règim del personal laboral al servei d'aquesta, s'han d'entendre equiparats, quant a drets i obligacions, als cònjuges, dins el marc de l'esfera de competències autonòmica.

Disposició adicional segona.

El dret i les obligacions establerts per als cònjuges en el marc normatiu de competències de les Illes Balears s'han d'entendre d'igual aplicació per als membres d'una parella estable.

Disposició final primera.

1. En el termini d'un mes comptador des de la publicació d'aquesta llei en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, el Govern de les Illes Balears ha d'aprovar un decret pel qual es creïn i es regulin l'organització i la gestió del Registre de Parelles Estables de les Illes Balears.

2. S'han d'inscriure necessàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears les declaracions formals de constitució de parelles estables, les modificacions i les extincions, qualsevol que en sigui la causa.

Disposició final segona.

La comunitat autònoma de les Illes Balears, en el marc de les seves competències normatives, ha de regular per llei el tractament fiscal específic per als membres de les parelles estables previstes en aquesta norma i ha d'equiparar-ne el règim, en la mesura que sigui possible, al dels cònjuges.

Disposició final tercera.

S'habilita el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions administratives necessàries per al desplegament d'aquesta llei.

Disposició final quarta.

Aquesta llei entrarà en vigor al mes següent d'haver-la publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 11 de desembre del 2001.

El secretari primer:

Joan Buades i Beltran.

El president:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, s'aprova la Llei de protecció ambiental de ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

B)

Llei de protecció ambiental de ses Salines d'Eivissa i Formentera

Exposició de motius

La protecció de la biodiversitat s'ha convertit en un dels reptes majors de les societats humanes en el camí de reequilibrar les relacions amb la resta de la natura i permetre, així, un avenir bo i ple d'oportunitats per a les futures generacions humanes. La Convenció sobre la biodiversitat signada a la Cimera de la Terra de Río de Janeiro el 1992 n'és, en aquest sentit, pel seu caràcter global, una fita fonamental. Per tal de donar-li contingut real, el Parlament Europeu va adoptar el 1998 una estratègia per a la conservació de la biodiversitat en la qual es donava especial rellevància a àmbits com la conservació dels recursos naturals, l'ordenació territorial, el turisme i l'agricultura.

La Mediterrània és un centre important de la biodiversitat del planeta. La nostra mar i les zones humides del seu voltant tenen una importància especial com a corredors biològics per a les aus migratòries i nidificants que fan vida entre el nord d'Europa i Àfrica. La Unió Europea ha impulsat mesures cada cop més integrades de protecció d'aquestes espècies i hàbitats, conscient de la seva vàlua ecològica. Així ho palesen la Directiva 79/409/EEC de conservació de les aus silvestres, la Directiva 92/43/EEC de conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres o la Directiva 85/337/EEC d'avaluació d'impacte ambiental, ampliada amb la Directiva 97/11/EC, a fi de facilitar la valoració integral dels impactes en àrees d'especial riquesa natural. Mitjançant instruments de gestió i promoció ambientals, com la creació de la Xarxa Natura 2000 o el programa Life-Natura, la Unió Europea esdevé, cada cop més, un agent actiu en favor de la protecció ecològicament sensata del planeta.

Ses Salines d'Eivissa i Formentera constitueixen un exemple paradigmàtic de la riquesa de la biodiversitat mediterrània. La seva singularitat rau a constituir un àrea de descans, de nidificació, per a la fauna ornítica en les seves migracions transcontinentals entre el nord i el sud. Com a espai natural d'especial interès engloba un conjunt d'hàbitats terrestres i marins, amb valors ecològics, paisatgístics, històrics i culturals de primer ordre a escala internacional. Inclou importants poblacions d'aus aquàtiques i marines nidificants, hivernants i migrants, abundants poblaments de nombroses espècies i races endèmiques de flora i fauna, recursos marins pesquers de gran transcendència local, com també una gran varietat de valuosos paisatges naturals que les han convertides en un dels principals atractius turístics de les Pitiüses. La presència de la millenària indústria extractiva salinera, amb tot el seu valor històric, cultural i socioeconòmic, hi afegeix, a més, una singularitat paisatgística de gran bellesa i rellevància, perfectament integrada amb els ecosistemes naturals. Nombrosos són els reconeixements legals de la importància de ses Salines d'Eivissa i Formentera. Ha estat declarada zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA), d'acord amb la Directiva 79/409/CEE (LCEur 1979/135) sobre conservació de les aus silvestres. El 28 de maig del 1993, el Consell de Ministres d'Espanya va resoldre autoritzar-ne la inclusió en la llista del Conveni sobre zones humides d'importància internacional (RAMSAR) com a hàbitat per a les aus aquàtiques. Així mateix, podem trobar-hi prop d'una trentena d'elements entre espècies i grups animals, espècies vegetals i hàbitats inclosos en les llistes de la Directiva 92/43/CEE de conservació d'hàbitats i de la fauna i la flora silvestres.

Diversos han estat els intents recents de protegir legalment ses Salines d'Eivissa i Formentera davant la pressió turística i urbanitzadora. Tots ells han estat encoratjats per una sostinguda demanda ciutadana de respecte i protecció per un dels darrers i

més importants espais naturals ben conservats de les Illes. En primer lloc, la Llei 1/1991, de 30 de gener (RCL 1991\988), modificada a la baixa quant a garanties de protecció ambiental per la Llei 7/1992, de 23 de desembre (RCL 1993\536), del Parlament de les Illes Balears. En segon lloc, la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, va declarar-les reserva natural.

Contra l'esmentada Llei estatal 26/1995 fou interposat recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament de les Illes Balears, en data 31 d'octubre de 1995, i pel Govern de les Illes Balears, en data 13 d'octubre de 1995. Aquests recursos no s'adrecen, en cap cas, a qüestionar la necessitat de preservació i gestió ambientalment sostenible de ses Salines d'Eivissa i Formentera, sinó que es fonamenten exclusivament a reclamar per a la comunitat autònoma el dret exclusiu a declarar quines han de ser les àrees naturals que s'han de protegir a les Illes Balears sense interferència de l'Estat central. Aquests recursos es van veure afectats per la Sentència del Tribunal Constitucional de 26 de juny de 1995, que declara que, fins i tot quan afecti els béns assenyalats en l'article 3 de la Llei estatal 22/1988, de 28 de juliol, de costes, correspon a la comunitat autònoma la declaració de parc natural o reserva natural (fonament jurídic II apartat e).

L'article 11.7 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix el desplegament legislatiu i l'execució en el marc de la legislació bàsica de l'Estat de la protecció del medi ambient, sobre normes addicionals de protecció, els espais naturals protegits i l'ecologia. Atès que la Llei 4/1989 esmentada és la llei estatal de referència, aquesta atorga, en el seu article 21, a la comunitat autònoma la competència per declarar figures de protecció mediambiental. De fet, el mateix Parlament de les Illes Balears, en la sessió de dia 20 de maig del 1997, va acordar que ses Salines d'Eivissa i Formentera fossin declarades parc natural.

És davant aquesta situació d'insostenibilitat ambiental creixent de l'espai natural, i de conformitat amb la doctrina de la Sentència del Tribunal Constitucional de 26 de juny del 1995, és urgent i oportuna la creació d'una figura de protecció que garanteixi una adequada conservació d'aquest enclavament, de manera que sigui ambientalment i políticament acceptable, i donar així solució definitiva a la preservació de ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Aquesta llei declara parc la zona de ses Salines d'Eivissa i Formentera i amplia els límits de la Llei 26/1995, per tal d'adaptar-los a la proposta de la Xarxa Natura 2000 i per a recollir l'existència de praderies de posidònia oceànica de gran valor, que varen merèixer la seva consideració com a patrimoni de la humanitat per part de la UNESCO. A l'espera de la planificació mediambiental que es veurà reflectida en l'aprovació d'un pla rector d'ús i gestió del parc, s'hi preveuen l'establiment d'una zona perifèrica de protecció i l'existència d'una zona socioeconòmica d'influència. Es prohibeixen amb caràcter general una sèrie d'activitats que suposen una alteració física o funcional dels ecosistemes del parc natural, i es demoren al futur pla rector d'ús i gestió la regulació i el detall d'aquelles activitats que siguin compatibles amb la declaració d'aquesta llei. A continuació, s'hi preveuen els instruments de planificació i desenvolupament de la gestió del parc.

La mateixa llei esbossa els òrgans de gestió i de direcció del parc, i preveu un règim vital de col·laboració amb les administracions insulars i municipals directament implicades en la protecció del parc; també s'hi preveu la creació d'un patronat,

la posada en funcionament del qual ha de donar l'oportunitat de participar en la gestió del parc a moltes institucions i organitzacions públiques i privades.

Per acabar, les disposicions addicionals de la llei determinen tot un règim urbanístic, aplicable a les zones incloses en el parc i a la seva zona perifèrica de protecció, amb la finalitat de convertir en una realitat efectiva l'objectiu d'aquesta llei.

L'entrada en vigor d'aquesta llei suposa el desplaçament de la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, als efectes d'evitar que l'eventual declaració d'inconstitucionalitat d'aquesta no hagi de comportar la pervivència dels seus efectes en mancar de regulació pròpia, d'acord amb la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional en el fonament 5 de la Sentència del TC 102/1995.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 1. Objecte i àmbit territorial.

1. Es declara parc, amb la denominació de parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, l'àrea terrestre, marina i d'estanys saliners que està compresa dins els termes municipals de l'illa de Formentera i de Sant Josep de sa Talaia, a l'illa d'Eivissa, i les seves aigües interiors, amb els límits que es detallen a l'annex I (10 plànols) i a l'annex II (2 plànols) d'aquesta llei.

2. Amb la finalitat d'assolir una protecció especial, es declaren reserva natural l'Estany Pudent, Punta Prima, la zona costanera de Can Marroig (de sa Punta des Banc a sa Punta de sa Pedrera i zona d'influència marina), es Puig des Falcó, les zones representatives de s'Espalmador, els illots de s'Espardell i s'Espardelló, Illa dels Porcs, es Penjats, Illes Negres, Caragolé, Gastaví, Malvins (Malví Pla i Malví Gros), es Daus (Dau Gros i Dau Petit) i l'Esponja, ubicats dins l'àmbit del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, i amb la delimitació concretada a l'annex I d'aquesta llei.

Article 2. Finalitat.

La declaració de parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera i de les seves àrees de reserva té com a finalitat:

- a) la conservació íntegra, la rehabilitació i la recuperació del seu patrimoni natural, paisatgístic i etnològic;
- b) la difusió pública i l'ús pedagògic dels seus valors ambientals i humans;
- c) constituir un àmbit privilegiat d'estudi i investigació científica sobre espècies i hàbitats humits del bioma mediterrani;
- d) aconseguir un ús turístic i recreatiu ecològicament adequat, atent a la vocació natural i cultural de l'àrea;
- e) aconseguir una gestió ambientalment sostenible a llarg termini.

Article 3. Objectius de conservació.

Els objectius de conservació, que s'han de desenvolupar en els instruments de planificació prevists en aquesta llei, han de promoure, com a mínim, els aspectes següents:

- a) la preservació de la biodiversitat marina, amb especial atenció a la preservació de les praderies de posidònia, i fixar les limitacions escaients per a les activitats pesqueres i de navegació;
- b) la preservació de les espècies endèmiques de flora i fauna;
- c) la conservació i la recuperació dels sistemes dunars i la seva vegetació;
- d) la protecció de l'avifauna, especialment la migratòria, i del seu hàbitat;

- e) la conservació i la millora dels boscos, especialment dels savinars;
- f) la preservació del litoral i de les platges;
- g) la implantació de tècniques ecològicament sostenibles d'explotació agrícola, ramadera i forestal;
- h) la conservació i la recuperació de l'activitat salinera de manera compatible amb la màxima preservació possible de l'actual estructura de canals i estanys;
- i) l'ordenació dels usos públics, amb especial atenció a l'ús turístic, que s'ha d'ajustar al que preveu la Carta europea de turisme sostenible en els espais protegits.

Article 4. Usos prohibits i compatibilitats.

1. Amb caràcter general, queden prohibides totes les activitats que suposen una alteració física o funcional dels ecosistemes que alberga el parc, com també totes les activitats que suposen un aprofitament consumptiu dels recursos naturals.
2. Queden expressament prohibides les activitats de naturalesa extractiva i aquelles que comportin modificació de la geomorfologia actual de la zona.

3. Això no obstant, en el parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, s'han de mantenir i s'ha de donar suport a aquells usos i activitats tradicionals, com són les activitats agrícoles i forestals, salinera, pesquera i de caça, i també la d'investigació, que el pla rector d'ús i gestió hagi declarat compatibles i n'hagi regulat el desenvolupament. En concret, en consideració a les característiques de la zona declarada com a parc, s'ha de donar suport a les activitats següents:

- a) La conservació, recuperació i modernització ecològicament sostenible de l'activitat salinera a fi d'adaptar-se a les noves necessitats.
- b) L'ús de tècniques d'aqüicultura ambientalment compatibles amb la conservació biològica del parc.

Capítol II. Règim de protecció.

Article 5. Règim específic de protecció del paisatge.

De conformitat amb les previsions que s'estableixen al Pla d'ordenació dels recursos naturals en matèria de protecció paisatgística, les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme han d'adaptar els seus instruments de planificació amb la finalitat d'assolir una especial protecció del paisatge dins l'àmbit del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Article 6. Zona perifèrica de protecció.

D'acord amb l'article 18.1 de la Llei estatal 4/1989 de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, per tal de garantir la minimització de nous impactes ecològics i paisatgístics, s'estableixen les diferents zones perifèriques de protecció següents:

- a) A l'illa d'Eivissa, l'entorn terrestre del parc, d'acord amb el plànol contingut a l'annex II d'aquesta llei.
- b) A l'illa de Formentera, l'entorn terrestre del parc, d'acord amb el plànol contingut a l'annex II d'aquesta llei.

Article 7. Zona d'influència socioeconòmica.

Es declara àrea d'influència socioeconòmica del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, als efectes prevists en l'article 18 de la Llei 4/1989, de 27 de març, l'espai format pels termes municipals on s'ubica el parc.

Article 8. Declaració d'utilitat pública.

1. Queden declarats d'utilitat pública i d'interès general els béns i els drets afectes a l'assoliment dels objectius que amb la declaració de parc es pretenen.

2. En tot cas, qualsevol privació de la propietat o d'interessos patrimonials derivada de l'establiment del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, s'ha d'indemnitzar d'acord amb el que, a aquest efecte, estableixen les normes vigents.

Capítol III. Instruments d'ordenació i gestió del parc.

Article 9. Instruments d'ordenació i gestió del parc.

Els instruments d'ordenació i gestió del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera són:

- a) El Pla rector d'ús i gestió.
- b) Els plans sectorials.
- c) El Pla de treball anual.

Article 10. El Pla rector d'ús i gestió.

1. El Pla rector d'ús i gestió determinarà les normes, els suports i les condicions necessàries per al compliment de les seves finalitats.

2. A l'empara del Pla rector d'ús i gestió, les mesures de foment de bones pràctiques ambientals tenen prioritat en la gestió del parc. Aquestes mesures comporten ajuts econòmics i inversions directes per a la millora paisatgística i ecològica i per a la rehabilitació d'edificacions i habitatges. Sobretot, i mitjançant un programa anual d'ajuts i subvencions, s'han de fomentar les activitats agràries, ramaderes i forestals, i s'ha de donar preferència a la seva reconversió cap a tècniques i pràctiques ecològiques, així com cap a les pròpies ambientals.

3. El Pla rector d'ús i gestió ha de tenir caràcter plurianual i ha d'incloure, com a mínim, les determinacions següents:

- a) El desenvolupament dels criteris bàsics de gestió continguts en el Pla d'ordenació dels recursos naturals dins l'àmbit del parc.
- b) La concreció dins l'àmbit del parc dels usos específics prevists pel Pla d'ordenació dels recursos naturals, tenint en compte el respecte als usos tradicionals en matèria d'activitats relacionades amb l'explotació de la sal, la pesca, l'agricultura i la ramaderia.
- c) La identificació de les activitats necessàries per a la protecció i el desenvolupament dels valors del parc, així com de les destinades a estendre'n el coneixement i estimació entre la ciutadania.
- d) Les prioritats en matèria de projectes d'investigació, gestió sostenible, d'intercanvi i experimentals en cooperació amb altres agents, públics i privats, orientats a la conservació de la biodiversitat.
- e) El detall de les activitats humanes que es considerin incompatibles amb el compliment dels objectius del parc.
- f) L'ordenació de les activitats identificades com a compatibles, incloses les referides a l'explotació ecològicament sostenible de les salines i d'aqüicultura.
- g) L'esclariment i la valoració econòmica de les prioritats d'inversió per al compliment dels objectius del parc.
- h) El procediment per a la tramitació i aprovació dels plans sectorials.

Article 11. Els plans sectorials.

Els plans sectorials han de desenvolupar determinats aspectes de la gestió del parc i reserves, de conformitat amb les previsions del Pla rector d'ús i gestió. Aquests plans els ha

d'aprovar la conselleria competent en matèria de medi ambient, i s'han d'elaborar com a mínim els relatius:

- a) A l'ús públic del parc, especialment del seu litoral.
- b) A l'ordenació dels aprofitaments tradicionals a l'interior del parc i a la seva progressiva adaptació a estàndards ecològicament sostenibles.
- c) Al maneig d'espècies amenaçades o d'hàbitats singulars que estiguin sotmesos a plans d'actuació, recuperació i protecció d'àmbit superior al parc.

Article 12. El pla de treball anual.

El pla de treball anual s'ha de correspondre amb cada exercici econòmic i ha de comprendre com a mínim:

- a) Els objectius de gestió operativa per a l'exercici en execució del Pla rector d'ús i gestió i els plans sectorials.
- b) Les actuacions materials previstes per a l'any, que s'han d'ajustar a la disponibilitat pressupostària de l'exercici.

Capítol IV. Òrgans de gestió i finançament.

Article 13. Administració i gestió.

1. L'administració i gestió del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera és competència del Govern de les Illes Balears i s'ha d'instrumentar a través d'un director i un patronat.

2. El Govern de les Illes Balears ha d'establir els mecanismes de col·laboració i coordinació institucionals amb les administracions insulars i locals necessaris per tal de garantir la continuïtat i la protecció de l'entorn del parc dins el seu territori.

Article 14. Direcció del parc.

1. El director del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera ha d'assumir l'aplicació dels instruments de planificació, del pressupost i de l'administració i gestió del parc.

2. La titularitat de la direcció del parc correspon a una persona d'experiència acreditada en la gestió conservacionista d'espais naturals.

Article 15. Patronat.

1. Es crea el Patronat del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera com a òrgan col·legiat, de consulta, de participació i de suport en les tasques de gestió del parc, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient.

2. En el Patronat han de tenir representació les administracions públiques, les institucions, el col·lectiu de propietaris residents, els agricultors i ramaders, els pescadors i caçadors, les empreses salineres, les turístiques o d'oci, o d'altres situades dins l'àmbit del parc, les entitats de custòdia del territori i totes aquelles associacions i organitzacions, la finalitat de les quals concordi amb els principis que inspiren aquesta llei.

3. Les funcions del Patronat són:

- a) Vetllar pel compliment de les normes establertes i la correcta aplicació dels instruments d'ordenació i gestió.
- b) Informar sobre el Pla rector d'ús i gestió i els plans anuals de treball.
- c) Informar sobre el règim econòmic i els programes d'ajuts i convenis de col·laboració.
- d) Proposar les mesures i actuacions que consideri necessàries per millorar la gestió del parc.
- e) Aprovar la memòria anual d'activitats i de resultats elaborada per la direcció del parc.
- f) Elaborar i aprovar el seu propi reglament.

4. Reglamentàriament, s'han de desplegar tots aquells aspectes relatius a la composició i a l'organització necessaris per a la seva posada en funcionament.

Article 16. Finançament.

1. El Govern de les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma, ha d'habilitar els crèdits necessaris per garantir el que disposa aquesta llei.

2. Entoc cas, tenen la consideració d'ingressos amb capacitat de generar crèdit els procedents de subvencions, donacions, i altres aportacions públiques o privades, com també les quantitats percebudes per la prestació de serveis al parc natural i els cànon que graven concessions per a l'explotació dels serveis atorgats a terceres persones.

Disposició addicional primera.

Els titulars de drets privats inclosos a l'àrea del parc tindran preferència, d'acord amb el desplegament reglamentari, per obtenir les compensacions, els ajuts, les concessions i les autoritzacions que es concedeixin pels poders públics per raó del compliment dels objectius de desenvolupament ecològicament sostenible del parc.

Disposició addicional segona.

Queden sense efecte les llicències per a l'execució d'obres dins l'àmbit del parc que incorrin en algun dels supòsits següents:

- Que no comptin amb l'autorització o l'informe preceptiu de la Comissió Insular d'Urbanisme, si es tracta de sòl rústic.
- Que no comptin amb l'informe favorable de la Conselleria de Medi Ambient previst en el punt 4 de l'Acord sobre iniciació de la tramitació del Pla d'ordenació de recursos naturals de ses Salines d'Eivissa i Formentera i el seu entorn terrestre i marí, aprovat pel Consell de Govern en la sessió de dia 27 d'agost de 1999, en el cas que fos exigible.
- Que hagi transcorregut el termini per acabar les obres i, si la llicència no l'especifica, dins el termini de 24 mesos comptadors des de la data de concessió d'aquesta sense que les obres s'hagin iniciat, llevat quan es tracti d'obres de reforma sense augment del volum edificat.

Disposició addicional tercera.

En cap cas no s'admeten dins la zona perifèrica de protecció:

- En sòl rústic, els nous habitatges unifamiliars de més d'una planta i amb una densitat superior a un habitatge per cada 30.000 m².
- Nous polígons industrials i de serveis.
- Noves infraestructures aèries de telecomunicació i línies aèries de cap mena.
- Activitats extractives, tant terrestres com marines.
- Noves places turístiques, tret de les dedicades a l'agroturisme.

Disposició addicional quarta.

1. En tots els instruments d'ordenació i gestió del parc s'ha de vetllar pel compliment estricte de les normatives internacionals i europees en matèria de biodiversitat i protecció ambiental existents en el seu moment, les quals són considerades de plena aplicació en virtut dels protocols internacionals ambientals i d'integració europea ratificats per Espanya.

2. El parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera s'ha d'integrar en les diferents xarxes de protecció de la biodiversitat del planeta, com ara la de zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA), el Conveni Ramsar de protecció d'hàbitats humits

com a zona humida d'importància internacional o la Xarxa Natura 2000 de la Unió Europea.

Disposició addicional cinquena.

1. Per tal de comprovar que la gestió del parc assoleix els objectius de conservació i sostenibilitat que promouen aquesta llei i els seus instruments d'ordenació i gestió, s'han de dur a terme avaluacions periòdiques de la seva gestió ambiental almenys cada quatre anys.

2. Aquestes avaluacions han de ser sempre externes a l'Administració i han de gaudir d'algun grau d'homologació reconegut per les autoritats ambientals de la Unió Europea. Els resultats han de ser públics i han d'incloure una proposta de mesures de millora de la gestió així com una valoració de progressió dels avanços en matèria d'adequació ambiental dels usos i de l'estat del parc.

Disposició addicional sisena.

Qualsevol persona, entitat o institució, té dret a conèixer les dades, els programes i les activitats relacionades amb la gestió del parc, en els termes establerts per la Llei estatal 38/1995, de 12 de desembre, sobre dret d'accés a la informació ambiental, modificada per la Llei estatal 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició transitòria primera.

1. Queda suspesa la classificació dels sòls urbans i urbanitzables existents dins els límits del parc fins que s'aprovi el Pla rector d'ús i gestió i, en tot cas, fins a un màxim de tres anys, comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Mentre es mantingui aquesta suspensió, tan sols es permeten obres de rehabilitació o reforma de les edificacions existents i sempre que no suposin un augment del volum edificat.

2. Queda classificat com a rústic la totalitat de l'àmbit del parc, excepte els sòls que tinguin la condició d'urbans d'acord amb l'article 8 de la Llei estatal 6/1998, de 13 d'abril, de règim del sòl i valoracions, i aquells necessaris per al correcte desenvolupament i funcionament ecològicament sostenible de la indústria salinera.

3. El Pla rector d'ús i gestió, de conformitat amb el previst a la Llei 4/1989, de 27 de març, fixarà les determinacions a les quals s'ha d'adaptar el planejament urbanístic així com el règim transitori que ha de regir fins que no es produeixi l'adaptació d'aquest planejament al Pla. Així mateix, delimitarà els sòls urbans i d'ús industrial saliner abans esmentats.

Disposició transitòria segona.

En defecte de legislació i normativa autonòmica d'aplicació, les infraccions i sancions del règim de protecció establert en aquesta llei, així com dels plans que se'n derivin, s'han de sancionar d'acord amb les disposicions del títol VI de la Llei estatal 4/1989, de 27 de març.

Disposició transitòria tercera.

1. En el cas que a l'entrada en vigor d'aquesta llei no estigués aprovat el Pla d'ordenació dels recursos naturals del parc, serà preceptiu que aquest es tramiti i s'aprovi en el termini de tres mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. En el termini màxim de sis mesos, comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears aprovarà el Pla rector d'ús i gestió.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern de les Illes Balears per dictar totes aquelles normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta llei.

Disposició final segona.

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 11 de desembre del 2001.

El secretari primer:

Joan Buades i Beltran.

El president:

Maximilià Morales i Gómez.

Els plànols corresponents als annexos I i II es poden consultar a la versió impresa d'aquest BOPIB.

1.1.4. RESOLUCIONS DERIVADES DE PROPOSICIONS NO DE LLEI

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, procedí a debatre el text de la Proposició no de llei RGE núm. 3473/01, relativa a defensa dels drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre l'Arxiu de la Corona d'Aragó, i quedà aprovada la següent:

RESOLUCIÓ

A)

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a iniciar amb el Govern d'Espanya i amb les comunitats autònomes de Catalunya, Aragó i Comunitat Valenciana, les actuacions precises per regular, mitjançant l'adequada norma de l'Estat, el Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó."

A la seu del Parlament, 17 de desembre del 2001.

El secretari:

Joan Buades i Beltran.

El president:

Maximilià Morales i Gómez.

1.2. TEXTOS DEBATUTS

1.2.2. RESPOSTES A PREGUNTES FORMULADES EN EL PLE

Ordre de Publicació

A)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 4462/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment dels impostos sobre hidrocarburs. (BOPIB 118 de 23 de novembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, pel representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

B)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 4949/01, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Ma Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manera de ser de les secretàries dels alts càrrecs segons l'equip de govern del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. (BOPIB 120 de 30 de novembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Benestar Social.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

C)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5094/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crisi de l'empresa Majórica. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, pel representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sr. Conseller de Treball i Formació.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

D)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5093/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació de línies de ferrocarril. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, pel representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

E)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5092/01, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Ma Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de futur dels hospitals Joan March i General. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Sanitat i Consum.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

Ordre de Publicació

F)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5095/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a publicitat confusa realitzada pel Govern de les Illes Balears. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

G)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5096/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita a les zones amb perill d'inundació. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

H)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5097/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita a obres d'emergència als torrents de les Illes Balears. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

I)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5087/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del

Grup Parlamentari Socialista, relativa a recursos hídrics. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

J)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5088/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carretera Palma-Manacor. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, pel representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

K)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5090/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Lluïsa Dubon i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminació del material de risc. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, pel representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

L)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, debaté la Pregunta RGE núm. 5099/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment del pont del Riuet de Portocristo. (BOPIB 121 de 7 de desembre del 2001).

Fou contestada a la mateixa sessió, per la representant del Govern de les Illes Balears, Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.

1.3. TEXTOS REBUTJATS

1.3.4. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Ordre de Publicació

A)

El Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, rebutjà els punts 1 i 2 de la Proposició no de llei RGE núm. 3473/01 del Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa dels drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre l'Arxiu de la Corona d'Aragó. (BOPIB núm. 108 de 28 de setembre del 2001).

La votació obtengué el resultat següent:

Punt 1:

<i>Total vots emesos</i>	<i>50</i>
<i>Vots a favor</i>	<i>21</i>
<i>Vots en contra</i>	<i>29</i>
<i>Abstencions</i>	<i>0</i>

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

1.4. INFORMACIÓ

Ordre de Publicació

A)

Retirada de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple RGE núm. 5089/01 i 5098/01.

El el Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, foren retirades pels seus autors les preguntes següents:

** RGE núm. 5089/01, presentada pel diputat Hble. Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inauguració de Son Llàtzer (BOPIB núm. 121, de 7 de desembre d'enguany).*

** RGE núm. 5098/01, presentada pel diputat Hble. Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a absència del conseller d'Educació i Cultura a la comissió de dijous dia 11 d'octubre (BOPIB núm. 121, de 7 de desembre d'enguany).*

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

B)

Declaració institucional sobre el Sàhara.

En el Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, queda aprovada per assentiment la declaració institucional següent:

Declaració institucional sobre el Sàhara

Arran de la concessió del premi Nobel de la Pau al secretari general de l'ONU, el Sr. Kofi Annan, el Parlament de les Illes Balears vol felicitar aquest senyor i fer la següent declaració:

Només l'aplicació del Pla de pau del 1991 i dels acords de Houston del 1997 permetria d'arribar a una solució viable i complir les aspiracions legítimes del poble saharauí que culminaria amb la convocatòria del referèndum d'autodeterminació lliure i transparent per a aquest poble. La concessió del premi Nobel de la Pau creiem que és una oportuna d'acció conjunta de la solidaritat internacional en favor del respecte dels drets inalienables de les persones i la independència del darrer poble colonitzat d'Àfrica.

Per tot això, demanama Kofi Annan, coma secretari general de l'ONU, que posi tots els mitjans necessaris per al compliment de les resolucions de les Nacions Unides sobre el conflicte del Sàhara occidental.

*I això es publica per a coneixement general.
Palma, a 14 de desembre del 2001.
El president del Parlament:
Maximilià Morales i Gómez.*

Ordre de Publicació

C)

Declaració institucional sobre l'aniversari dels Drets Humans.

En el Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 11 de desembre del 2001, queda aprovada la declaració institucional següent:

Declaració institucional sobre l'aniversari dels Drets Humans

El Parlament de les Illes Balears manifesta el següent:

Dia 10 de desembre del 1948 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar i proclamar la Declaració Universal dels Drets Humans. Avui, 53 anys després d'aquella declaració històrica, veiem com els 30 articles ens continuen interpellant, colpejant a totes les persones que creim en la seva actualitat i vigència.

És necessari en el moment que vivim plantejar i donar a llum un nou ordre mundial, no només contra el terrorisme, sinó sobretot en matèria de justícia en el que són les relacions nord-sud. El nostre primer món ha d'impulsar ja un canvi de categories a partir precisament dels greus esdeveniments que estan passant actualment. Creiem que és l'hora de repensar moltes de les coses que fan precisament referència directa als

Drets Humans. No pot ser que ens presentin la guerra i la violència com a inevitables.

Per això avui expressamsolemnement en aquesta cambra la nostra convicció que els Drets Humans, tan ben expressats en aquella declaració del 10 de desembre del 1948, tenen força i valor per canviar les persones, les societats i el nostre món, sempre que hi posem tots la voluntat i els mitjans necessaris per aconseguir-ho.

Volem que la nostra veu es pugui sentir arreu del món en aquests moments difícils que ens toca viure, precisament com una convicció profunda que tot això ha de millorar. Ramon Llull també va viure temps molt difícils, però ell, que bé coneixia les distintes cultures del seu temps, l'hebrea, la cristiana i la musulmana, va expressar en paraules senzilles una veritat que pareix dita per a avui: 'La justícia porta la pau i les injúries duen la guerra'.

Per tot això, i amb l'esperit de la Declaració Universal dels Drets Humans, ens comprometem a treballar per aquest nou ordre mundial on totes les persones puguem experimentar la pau, la justícia i l'esperança en un món millor, que provenen del respecte als Drets Humans.

I això es publica per a coneixement general.

Palma, a 14 de desembre del 2001.

El president del Parlament:

Maximilià Morales i Gómez.

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma